З ПОЕЗІЙ, НАПИСАНИХ ЖАРҐОНОМ

(2)

Це вам, руельські лотри й збіри,
Я слово остороги склав,
Щоб не обдерто вас зі шкіри.
Колись Колен Кайє співав,
На дудку поліцаям грав,
Нявчав, викручувався ликом,
Але цибульки не обрав
І кат шнурком скрутив му грдику.

Штани міняйте і кабати,
У церкву — шусть, щоб не знайшли,
Розвійтесь, щезніть, щоб ті шмати
Вас у біду не завели.
На приклад іншим, привели
Під динду Монтіньї-базіку,
Його орації гилили,
Аж кат шнурком скрутив му грдику.

Майстри злодійства, повні сприту,
Як слід ваш лучники знайдуть,
Не важтеся нікого вбити,
Тікайте, заховавши лють.
Братві допоможіть чкурнуть,
Бо піде в інший світ без крику,
Як рота оловом заткнуть
І ікат шнурком затисне грдику.

Тож, князю, геть від цих пригод,
А всиплешся — твою супліку
Не дай собі запхати в рот,
Бо кат шнурком затисне грдику.